

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-586/13

**Martin Meat kft
przeciwko
Gézie Simonfayowi
i
Ulrichowi Salburgowi**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Központi Kerületi Bíróság)

Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 1 ust. 3 lit. a) i c) — Delegowanie pracowników — Wynajem pracowników — Akt o przystąpieniu z 2003 r. — Rozdział 1 ust. 2 i 13 załącznika X — Środki przejściowe — Dostęp obywateli węgierskich do rynku pracy państw będących już członkami Unii Europejskiej w dniu przystąpienia Republiki Węgierskiej do Unii — Wymóg zezwolenia na pracę w przypadku udostępnienia siły roboczej — Sektory niewrażliwe

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 czerwca 2015 r.

1. *Przystąpienie nowych państw członkowskich — Akt o przystąpieniu z 2003 r. — Środki przejściowe — Swoboda świadczenia usług — Delegowanie pracowników — Przepisy dawnego państwa członkowskiego ograniczające udostępnianie węgierskiej siły roboczej na jego terytorium — Dopuszczalność*

(akt o przystąpieniu z 2003 r., załącznik X, rozdział 1 ust. 2, 13)

2. *Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług — Dyrektywa 96/71 — Zakres stosowania — Wynajem pracowników — Pojęcie — Kryteria oceny*

[dyrektywa 96/71 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 1 ust. 3 lit. c)]

1. Wykładni rozdziału 1 ust. 2 i 13 załącznika X do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że Republika Austrii mogła ograniczyć wynajem siły roboczej na swoim terytorium, zgodnie z rozdziałem 1 ust. 2 do tego załącznika, nawet jeśli ten wynajem nie dotyczył sektora wrażliwego w rozumieniu rozdziału 1 ust. 13 wspomnianego załącznika.

W istocie okoliczność, że Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii wynegocjowały szczególne odstępstwo, powtórzone w rozdziale 1 ust. 13 załącznika X do tego aktu, dotyczące niektórych sektorów wrażliwych, w odniesieniu do których oba te państwa członkowskie mogą ograniczyć swobodne świadczenie usług wiążące się z przemieszczaniem się pracowników, nie może być uznana

za pozostawiającą im mniejszą swobodę regulacji niż swoboda, z jakiej korzystają państwa członkowskie, które nie wynegocjowały takiego odstępstwa w celu uregulowania napływu węgierskich pracowników na ich terytorium.

(por. pkt 27, 29, 30; pkt 1 sentencji)

2. W wypadku stosunku umownego dotyczącego świadczenia usług należy – w celu ustalenia, czy taki stosunek umowny powinien zostać zakwalifikowany jako wynajem siły roboczej w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. c) dyrektywy 96/71 dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług – uwzględnić wszystkie okoliczności wskazujące na to, że przemieszczenie pracownika do przyjmującego państwa członkowskiego stanowi sam przedmiot świadczenia usług, którego dotyczy stosunek umowny, albo go nie stanowi. Na to, że takie przemieszczenie pracownika nie stanowi samego przedmiotu owego świadczenia usług, wskazują zasadniczo okoliczności, że usługodawca ponosi konsekwencje świadczenia usług niezgodnego z postanowieniami umowy oraz że ten usługodawca może swobodnie określić liczbę pracowników, którą uzna za odpowiednią do wysłania do przyjmującego państwa członkowskiego. Natomiast okoliczność, że przedsiębiorstwo, na rzecz którego usługi są świadczone, kontroluje zgodność wykonania świadczenia ze wspomnianą umową lub że może udzielać ogólnych porad pracownikom zatrudnionym przez usługodawcę, jako taka nie pozwala na stwierdzenie, że mamy do czynienia z wynajmem siły roboczej.

(por. pkt 41; pkt 2 sentencji)